wad rõõmsaks, ja puna tõusis palesse, kui Jüri sisse astus. See ei wiitnud ka suuremat aega enam ühtigi, waid pani lihtlabaste kui ka kartlikkude sõnadega oma asja temale ette. Mari lahke nägu andis talle julgust. Ja waata imet! Jüri sai Mari omale. Süda õiskas tal sees. Ka wanemate poolest ei olnud Jüri ennast oma lootuses petnud. Kui need kodu tuliwad ja tema neile alandliku sõnaga ette oli pannud, et Mari hää meelega lubanud tema abikaasaks tulla, ei olnud neil selle wasta midagi ütlemist. Nad andsiwad oma õnnistuse, ja asi oli korras. Kes oli nüüd rõõmsam kui Jüri! Ta jäi weel õhtuks sinna, ja rõõmsad kihlused saiwad peetud. Sügise pidiwad pulmad peetud saama.

Jüri läks nüüd jälle kodu ja hakkas oma uue koha kallal tubliste tööd tegema, mis ka kauniste õnnistas. Wiljad läksiwad hästi korda ja terwisega oli lugu ka hää. Rõõmsa südamega ootas ta sügiset. Eks olnud juba nüüdki näha, et palwe, mis ta ema haualt tulles nutuga Kõigewägewama ette oli wiinud, kuulmata ei olnud jäänud.

Wiljad oliwad korristatud, sügise käes. Ega siis ka lugu wõinud teisiti olla, kui et Jüri Mariga rõõmsad pulmad tegi. Wanemate õnnistuse all läks noor paar unde kohta elama. Muidugi teada, ei olnud ka nende elu ilma okasteta, aga siiski õnnistatud. Mari kui jõukate wanemate laps tõi oma jao ka ligi, mis usinuse ja hoolsuse läbi kaswatatud ja suurendatud sai.

Teisel abielu aastal kinkis Mari Jürile ka ühe poja, kelle nimi ristmises Jaan pandi. Seda wõttis Jüri

nõuuks õige hoolega ja hästi kaswatada ja koolitada, sest et ta ise seda suurt kahju tundis, et ta mitte koolis käia ei olnud saanud. Lugema ta küll, nagu teame, oli õppinud ja pärast noore mehe ea sees koguni kirjutamagi, mis talle selle aja kohta suureks auuks tuli arwata, aga kui õpihimuline inimene soowis tema ikka weel enam tarkust saada. Selle pärast muretses ta ka kõik paremad raamatud, mis Eesti keeles saada olnud enesele ja luges neid hoolega. Ta sai ka neist palju õpetust ja teadis teistega läbi käies nii palju rääkida ja jutustada, et igaüks tema juttu hääl meelel kuulas.

Nüüd läks üks aasta teise järele ajameresse. Aega mööda oli Wäljaotsa Jüri seks rikkaks meheks saanud, kuda teda jutu hakatusel lugejale oleme tuttwaks teinud.

Waheajal oliwad Mari wanemad ka teine teise järele hauda läinud. Jüri ja Mari, kes neid südamest oliwad armastanud, nutsiwad ja leinasiwad neid kaua aega taga. Nad oliwad ka mõlemad armsad inimesed olnud ja nõnda maailmas elanud, kui häädе inimeste kohus on. See on aga juba palju wäärt, kui inimesest seda wõib ütelda.

Wanematest oli Marile ja Jürile weel hää tükk warandust jäänud pärida, mis muidugi nende jõukat olemist weel kaswatas. Ega see siis ka imeks pannа olnud, kui Jüri kohtade müümise hakatuse ka oma päriseks ostis. Aga et tema oma koht üksi natuke wäike oli, siis ostis ta weel kaks wäiksemat kohta, mis just tema kõrwal saada oliwad